

Č. 12.015.

Zaměstnanci veřejní: Pojem »jmenování« ve smyslu ustanovení § 212 odst. 2 zák. č. 103/1926 Sb.

(Nález ze dne 9. září 1935 č. 17.673/35.)

Prejudikatura: Boh. A 10.604/33, 9028/31.

Věc: Ing. Karel J. v P. (adv. Dr. Vlad. Říha z Prahy) proti zemskému výboru v Praze o převod podle zák. č. 103/1926 Sb.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Dekretem městského úřadu v P. ze 6. dubna 1925 sděleno bylo Karlu J., asistentu městské elektrárny, že se obecní zastupitelstvo ve schůzi dne 19. března 1924 usneslo vzhledem k zák. č. 394/1922 Sb. převést jej z dosavadního požitkového systému na jednotný požitkový a postupový systém podle norem platných pro zaměstnance státní a zařadit jej dnem 1. ledna 1924 do skupiny C, VIII. hodn. tř., 3. stupně úředníků státních se všemi platovými nároky této skupiny a hodn. třídy nyní platnými, neb napříště zákony neb vl. nařízeními doplněnými neb změněnými. Pod bodem VII. dekretu uvedeno: »Zvýšení Vašeho nynějšího služného a další postup časový (zákonný) nastane dne 1. srpna 1925 do 1. stupně VII. hodn. třídy, a v dalším bude se řídit přesně ustanoveními, platnými pro časový a zákoný postup státních úředníků skupiny C ve smyslu služ. pragm. z 25. ledna 1914 č. 15/1914 ř. z. §§ 50—55 a zák. a vl. nař. ji doplňujících neb měnících.«

Výměrem z 9. července 1925 sdělila městská rada Karlu J., že se ve schůzi dne 8. července 1925 usnesla »schváliti, že dnem 1. srpna 1925 vstupuje do VII. hodn. třídy prvý stupeň« a že se tím požitky jeho upravují, jak následuje...

Provádějíc zák. č. 103/1926 Sb. a vycházejíc z toho, že dosud byl Karel J. zařaděn do skupiny C, hodn. třídy VII., stupeň 1., zařadilo obec. zastupitelstvo st-le usnesením z 25. září 1925 od 1. ledna 1926 do služeb. třídy II., plat. stupnice 5., stupně služného b).

Okr. výbor v Písku úpravu tuto neschválil, ježto jak v požitcích, tak v započtené služební době přesahuje meze stanovené §em 212 plat. zák.

Odvolání z toho podané zamítl zem. výbor v Praze nař. rozhodnutím podstatně z těchto důvodů: »Za jmenování podle platných předpisů možno uznati pouze propůjčení služebního místa úřednického se všemi právy a povinnostmi s takovým místem spojenými. Obecní zastupitelstvo usnesením z 19. března 1924 provedlo úpravu služebního poměru v tom směru, že zařadilo st-le do VIII. hodn. tř., a stanovilo, že zvýšení služného a další časový postup nastane dne 1. srpna 1925 do VII. hodn. třídy 1. stupně. Usnesení měst. rady z 8. července 1925, jímž byl st-li přiznán časový postup ve smyslu cit. usnesení zastupitelstva k 1. srpnu 1925 do 1. stupně VII. hodn. tř., znamená toliko zvýšení služného, nikoli však propůjčení služebního místa zmíněné hodn. třídy se všemi právy a nároky. I kdyby se připustilo, že obecní zastupitelstvo při svém usnesení z 25. září 1926 vycházelo z výjimečného ustanovení § 212 odst. 2

plat. zák., mohlo přihlédnouti pouze k tomu, že st-l usnesením zastupitelstva z 19. března 1924 byl zařazen toliko do VIII. hodn. tř. s pouhým časovým postupem k 1. srpnu 1925. Parifikací na tomto podkladě provedenou dojde se nikoli k 5. plat. stupnici, stupni b), nýbrž jen k 6. plat. stupnici, stupni e).

O stížnosti, podané k nss-u, bylo uvaženo: — — —

Ve věci samé má stížnost za to, že st-l byl jmenován úředníkem VII. hodn. třídy usnesením obecního zastupitelstva z 19. března 1924 a poukazuje v tom směru na slova dekretu ze 6. dubna 1925: »Zvýšení nynějšího služného a další postup časový (zákonný) nastane 1. srpna 1925 v VII. hod. třídě 1. stupně.« Ani toto stanovisko stížnosti neobstojí po právu.

Jak nss vyložil již v nář. Boh. A 9028/31, nemůže sice dohlédací úřad podle § 212 odst. 4 zák. č. 103/1926 Sb. brániti veřejnoprávní korporaci (obci) v tom, chce-li při úpravě platových poměrů svého zaměstnance vycházeti ve smyslu 2. odst. cit. předpisu z nároků nabytých jmenováním, je však oprávněn zkoumati, jde-li skutečně o nároky nabyté »jmenováním« a nebylo-li zaměstnanci na této basi poskytnuto více než co mu z ní po zákonu vyplývá. Žal. úřad zahrnuje pod pojem »jmenování« takový akt správní, kterým se propůjčuje služební místo úřednické se všemi právy a povinnostmi spojenými s takovým místem; má však zato, že tuto právní povahu, pokud jde o VII. hod. třídu, usnesení obce P., z něhož st-l své nároky dovozuje, nemá. Stížnost netvrdí, že by výklad, jaký dává žal. úřad pojmu jmenování, odporoval úmyslu zák. a musil proto i nss, který ostatně v nář. Boh. A 10.604/33 vymezil právní pojem ten v podstatě shodně s názorem nář. rozhodnutí, vycházeti od definice té. Podle této je propůjčení služebního místa úřednického jedním z kvalifikačních znaků »jmenování« ve smyslu § 212 odst. 2 plat. zák. Tento znak nelze však nahraditi pouhým zabezpečením zákonného postupu do platu vyšší hodn. třídy a nelze proto přiznati ani správnímu aktu, který zvýšení takové zaměstnanci zaručuje, právní povahu aktu jmenovacího. Lze sice připustiti vzhledem k vývodům právního zástupce st-le při veřejném ústním líčení, že jmenování samosprávných úředníků ve smyslu § 212 odst. 2 plat. zák. nepředpokládá akt jako jmenování výslovně označený, avšak za všech okolností nutno trvati na tom, aby z obsahu aktu bylo seznatelné, že in concreto šlo o jmenování, tedy o akt, kterým se obecnímu úředníku poskytují nejen požitky, nýbrž i určité vymezené služební postavení (místo) v organismu obecní služby.

Jak patrně ze znění dekretu ze 6. dubna 1925, uvádí se v něm, že zvýšení nynějšího služného a další postup časový (zákoný) nastane 1. srpna 1925 v VII. hodn. třídě 1. stupně a v dalším bude se řídit přesně ustanoveními platnými pro časový postup a zákonný postup státních úředníků skupiny C ve smyslu služební pragmatiky č. 15/1914 ř. z. a zákonů a nařízení je doplňujících neb měnicích. Nepropůjčuje tedy dekret st-li služební místo úřednické VII. hodn. třídy, nýbrž konstatuje toliko, kdy nastane zvýšení služného časovým postupem býv. plat. systému státně-zaměstnaneckého. Není tedy »jmenováním« ve smyslu

2. odst. § 212 zák. č. 103/1926 Sb. Správnost tohoto výkladu podporuje i ostatní obsah uvedeného dekretu, který hned ve svém úvodu zdůrazňuje, že obec provedla změnu dosavadního požitkového systému a zavedla jednotný požitkový a postupový systém podle norem toho kterého času platných pro úředníky státní, a to pro úředníky skupiny C, do které je st-l zařazen. Dekret výslovně dokládá, že »dosavadní služební postavení, pokud dekretálně bylo st-li propůjčeno, zůstává beze změny a že st-li přísluší titul asistent«.

Z toho, co uvedeno, vysvítá, že žal. úřad ve shodě se spisy právem popřel, že byl st-l jmenován do VII. hodn. třídy a že proto obec při převodu jeho do platu zák. č. 103/1926 Sb. nemohla vycházeti z platových práv spojených s jmenováním úředníka do VII. hodn. třídy.

Č. 12.016.

Jazykové právo: Jazyková úprava účtů obecní elektrárny za dodaný proud.

(Nález ze dne 10. září 1935 č. 13.753/35.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 8134/29, 11.429/34.

Věc: Dr. Josef B. v D. proti zemskému úřadu v Praze o jazykové právo.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušují pro nezákonnost.

Důvody: Okr. úřad v Děčíně vydal městskému úřadu v D. výměr z 12. března 1929 tohoto obsahu: »Panu Dru Josefu B., přednostovi soudu, byl doručen německý platební výměr z 12. ledna 1929 poštou, když ho jednou již odmítl přijmouti vzhledem k tomu, že není vydán v jazyku českém. Bylo tedy obecnímu úřadu známo, že se jedná o příslušníka jazyka státního, a byla obec podle čl. 72 vl. nař. ze 3. února 1926 č. 17 Sb. povinna straně vydati platební výměr v jazyku českém; poněvadž se tak nestalo, ukládám obci podle čl. 96 cit. nař., aby nový platební výměr v českém jazyku straně do 8 dnů vydala.« Odvolání obce D. z tohoto příkazu nevyhověl zem. úřad v Praze rozhodnutím z 25. února 1930 a potvrdil v odpor vzatý výměr, ježto odpovídá ustanovení čl. 72 odst. 2 jaz. nař.

Na stížnost Dra B., že přes to, že svého času žádal, aby veškerá obecní korespondence s ním děla se v jazyce státním, byl mu dodán účet elektrárny obce D. v jazyce německém, dal okr. úřad v Děčíně měst. úřadu v D. výzvu z 26. února 1930 tohoto znění: »Zdejším pravoplatným výměrem z 8. října 1928 (potvrzeným výnosem zem. úřadu z 20. července 1929) bylo rozhodnuto, že elektrárna města D. je jako obecní podnik povinna vydávati českým stranám české účty. Dotyčné žádosti za český účet za měsíc listopad 1929 budiž do 8 dnů vyhověno, sice by podle ustanovení čl. 83—86 jazyk. předpisů muselo býti zakročeno.«